Balík Stanislav (ed.): Občanská demokratická strana a česká politika

25.dubna 2006 Zbyněk Klíč

Významný editorský počin zaznamenalo letos v dubnu brněnské Centrum pro studium demokracie a kultury, které k výročí 15 let od vzniku ODS vydalo knihu Občanská demokratická strana a česká politika, která historii nejsilnější české politické strany mapuje.

Kniha je členěna do celkem šestnácti kapitol nikoliv dle chronologie, ale dle nejdůležitějších témat, jimiž ODS za svoji patnáctiletou historii prošla – součástí publikace je tedy analýza tolikrát citované opoziční smlouvy, působení ODS v rámci transformace české ekonomiky či při překonávání komunistické minulosti. Přináší však také rozbor působení ODS ve vládních koalicích, v opozici či na krajské a komunální úrovni. Obzvlášť zajímavá je pak kapitola týkající se elektorátu ODS, která přináší velmi cenné informace o profilu typického voliče ODS, či kapitola Jana Holzera, která přináší velmi inspirativní pohled na tradice české politiky a roli Občanské demokratické strany v nich. Za zmínku stojí rovněž fakt, že publikace je obohacena o neocenitelný rejstřík jmen, volebních výsledků a kalendária.

Autory knihy jsou především politologové z brněnské Masarykovy univerzity, nechybí však ani příspěvky Marka Loužka z CEP či Ladislava Mrklase a Petra Sokola z CEVRO, prostor dostali i studenti brněnské univerzity.

Kniha představuje vstup na pole dosud neorané – na analýzu činnosti jednotlivých politických stran v historické perspektivě se zohledněním mnoha aspektů její činnosti. Je tedy více než symbolické, že první stranou, jíž se dostalo ctí být motivem pro podobnou publikaci, je právě ODS.

"Představuje-li patnáct let v životě jedince nezanedbatelný časový úsek, o co více to znamená v životě politickém! Zvlášť pak v českém a moravském prostředí, které si ve dvacátém století navyklo poměřovat stáří či mládí svých politických institucí měřítkem dvou desetiletí."

"Za patnáct let se z nadějných a dravých pětatřicetiletých politiků stanou zralí padesátníci, na něž později narození často pohlížení téměř jako na vrtošivé staříky, kteří měli již dávno uvolnit místo mladším, protože schopnějším a perspektivnějším. Patnáct let se v současné české realitě navíc takřka úplně překrývá s obdobím budování (obnovování?) demokratického uspořádání společnosti a tržního ekonomického prostředí – co bylo před patnácti lety, jako by nepatřilo již ani k naší současnosti a mizelo v mlze zapomenutí. "